

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo na zadnje četrtletje, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta 3 gld. 30 kr.
 „ jeden mesec 1 „ 10 „
 Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta 4 gld. — kr.
 „ jeden mesec 1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Poljske slovesnosti.

Naša mladina na srednjih šolah in po vseučiliščih po dokončanem šolskem letu, po trudapolnem učenju in po težkih bitkah za svoj materijalen obstanek rada poprime popotno palico, si obesi torbico čez ramo, da si ogleda svojo divno domovino. Z vzvišenega hriba v prelepih Slovenskih goricah si ogleduje ljubko se razprostirajoče zelene holmce in rodovitne doline, z visokih gor na Gorenjskem občuduje veličastno naravo planinskega sveta, na jugu naše domovine pretresajo podzemeljski čudeži nežno dušo; v svetem navdušenju za krasno očetnjo je prispeza mladeneč večno zvestobo; doma ga zavzema krasna narava.

Podaj se, dragi, če ti je možno, mej zvezne brate, mej Poljake, in obišči njih svetišča, glavna mesta. Stopi na primer v Krakovem na „Wawel“, ali v Lvovu na „Wysoki zamek“, ali v drugo staro

poljsko mesto; cerkve in gradi ti pričujejo o poljske — slovanske zgodovini: srce ti hitreje bije polno blagih osrečujočih čutov. Lepa narava in slavna zgodovina te vzpodbuja, da še jedenkrat neginljivo zvestobo svojemu narodu prisezaš!

Kdo se bo tedaj čudil, če je Poljska navdušena, ko praznuje te dni tako velepomembne praznike, da se radostno spominja preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Preteklosti se spominja, ko slavi svojega Sobieskega. Če more kak narod odločilno sodelovati pri činu, ki je važen za veliko mesto, za veliko državo, da, za krščanstvo in omiko vse Evrope, potem se razume navdušenost, katera navdaja potomce junaških boriteljev leta 1683. Ne bom na široko popisoval vseh teh svečanostij, ker bi prostora zmanjkalo; omenjam le toliko, da je nad 60.000 ljudij prišlo v Krakovo iz avstrijske, pruske in ruske Poljske, da so Poljaki iz Berolina, iz Pariza, iz Italije in iz Amerike poslali svoje zastopnike.

Blizu četrtina poljskega naroda živi pod milim žezlom viteškega našega cesarja in se more sebi in državi na korist in čast prosto gibati in razvijati po svoji naravi. Hvaležno to pripoznavajo in se trudijo, z modrim postopanjem in previdnim ravnanjem utrditi ta svoj položaj. To se je videlo pri slovesnosti Sobieski-jeve. Odkritosrčno so pripoznavali nekateri govorniki, da so si zakrivili Poljaki sami marsikatero bedo po svojih zmotnjah, da so se pa iz zgodovine naučili ogibati se teh zmot; kakor v državnem zboru vsi Poljaki solidarno postopajo, tako je tudi pri slovesnostih se pokazivala složnost. Nobeden govornik ni porabil te prilike, da bi poudarjal svoje posebno stališče, nobenemu skušenemu vodji se ni bilo treba braniti. In kako vse drugače ravna Mladočehi. Še Havličkov spomin so porabili za strankarske namene! Je li nemajo Čehi na Moravskem in Šlezkem dovolj opravila?

Tjakaj se naj obrača kipeča mlada moč in naj ne otežuje skušenim možem težavnega dela. Z veseljem pozdravlja vsak Slovenec izjavo deželnega poslanca kranjskega, g. prof. Šukljeja, pri Miklošičevaj slavnosti: „Proč s predsodki, proč z imenom Staro- in Mladoslavenci, vsi se bojimo združeni!“ Dobro, da se že tudi tem ravnamo.

Sedanjost so obajali Poljaki z Matejkovim jubilejem, praznuje petindvajsetletno dobo slavnega slikarja na Krakovski šoli „lepih umetnostij“. Če se slavi slikar, ki šteje sedaj mej prvake v tej umetnosti, ki ustvarja umotvore, cenjene na 50000 gl. in še več, in ki jih občuduje vsak omikanec tudi tujega naroda, potem se iz tega razvidi, da v narodu klije življenska moč, katerej se nit ne da prerezati.

Sicer je marsikatero poljsko srce zakrvavelo, ko se je zvedelo, da se slika, ki bi imela biti biser Krakovske galerije, podari papežu; pa človeški rod mora računati z nenavadnimi sklepi genijalnih ljudij; tolaži se Poljska, da slika ni izgubljena, nego se nahaja v društvu umotvorov neumrjočih slikarjev drugih narodov; v večnem mestu bo prišlecem iz vseh dežel pričala o slovanskem geniusu in o slovanskih činih v zgodovini.

Vsaj pa je Matejko tudi obljubil, da hoče ustvariti drugo sliko, katerej bo predmet tudi iz poljske zgodovine vzet, in to jednake velikosti.

Zboroval pa je pretekli teden tudi „prvi shod poljskih pisateljev in umetnikov“.

Več poljskih listov pozdravljalo je zbor v uvodnih člankih z navdušenimi besedami. Poudarjalo se je, da so pisatelji in umetniki prav za prav državniki, kateri narodu kažejo pot, po katerem ima hoditi. Vzemi narodu jezik, literaturo pa slovstvo, potem ti ostane masa, ki nema nobenih določenih ciljev več.

Ne bom omenjal posebe, kako je literate mestni župan pozdravil, kako krasno se je vršil bal in

LISTEK.

Prva ljubezen.

(Povest J. C. Turgenjeva, posl. Ivan P.)

VIII.

(Dalje.)

Natančno popisal sem očetu, kako je bilo sinoči pri kneginji. On me je pol pazljivo in pol raztreseno poslušal, sedeč na klopi in risajoč z bičem po pesku. Včasih se je nekako prijazno in ob jednom porogljivo posmejal in me pogledal, drezal me je s kratkimi vprašanji in odgovori. S prva se nesem predrznil imenovati Zinajide, pa nesem se mogel premagati, ter jel jo povzdigovati. Oče se je vedno smehljajal. Potem se je zamislil, stegnil se in ustal.

Spomnil sem se, da je gredé z doma ukazal, sebi osedlati konja. On je bil odličen jezdec — in umel je hitrejši kakor Rarey ukrotiti najdivnejšega konja.

— Ali smem iti s teboj oče? vprašal sem ga.

— Ne, odgovoril je, njegov obraz bil je kakor po navadi ravnodušen in prijazen. — Jezdi sam, če hočeš, a povej kočijažu, da jaz ne bom jezdit.

Obrnil mi je hrbet in hitro odšel. Sledil sem za njim z očmi — a on se je skrtil za vrati. Videl sem, kako se je njegov klobuk premikal ob zagrati: šel je h kneginji.

Tam ni ostal dalje kakor jedno uro, potem je pa brž odšel v mesto in vrnil se je še le zvečer domov.

Po kosilu šel sem jaz h kneginji. V salonu dobil sem starko kneginjo. Zagledavši mene popraskala se je pod čepico s pletilno iglo in poprosila me je, ko bi jej hotel prepisati neko prošnjo.

— Prav rad, rekel sem jej in usel se na konci stola.

— Le glejte, da naredite prav velike črke, rekla je kneginja, podavši mi umazan list papirja; ali bi mi ne mogli še danes, dragi moj?

— Še danes bodem prepisal.

Duri iz sosedne sobe so se jedva odprla — in pokazal se je skozi odprtino Zinajidin obraz, — bled, zamišljen in z razmršenimi lasmi: pogledala me je s svojimi velikimi, hladnimi očmi in tiho zaprla duri.

— Zina! Zina! zaklicala je starka. Zinajida

jej ni nič odgovorila. Vzel sem seboj starkino prošnjo in cel večer sem jo prepisoval.

IX.

Moja strast začela se je s tem dnevom. Še dobro pomnim, čutil sem takrat nekaj podobnega temu, kar čuti človek, ki stopi v službo: jaz nesem bil več mlad deček, bil sem zaljubljen. Rekel sem, da se je s tem dnevom začela moja strast; pristavil bi pa lahko, s tem dnevom pričelo se je tudi moje trpljenje. Umiral sem žalosti, kadar nesem videl Zinajide; nič mi ni šlo v glavo, vse mi je padalo iz rok in po cele dneve mislil sem samo nanjo. . . . Umiral sem žalosti. . . . a v njenej navzočnosti mi tudi ni bilo nič bolje. Bil sem ljubosumen, neumno napihoval sem se in klečeplazil za njo, — neka čudna sila vlekla me je k njej — in vsakokrat, ko sem prestopil prag njene sobe, tresel sem se od notranje sreče. Zinajida je hitro uganila, da sem zaljubljen v njo, jaz jej pa tega tudi nesem skrivati mislil; ona se je zabavala z mojo strastjo, šalila se je iz mene, razvajevala me in mučila. Sladko je, biti jedini vir, neomejeni in neodgovorni vzrok največjega veselja in najglobokejšega gorja koga drugega — v Zinajidinih rokah sem bil mehak, kakor

druge veselice, tem povodom zvršivše se, kdo da je bil predsednikom in tajnikom pri posameznih zasedanjih voljen, — samo dovoljujem si pozornost obratiti na važno resolucijo, ki se glasi:

„Želi se, da se vzajemno zamenjavajo časniki in knjige poučne vsebine s časniki in knjigami tistih narodov slovanskih, s katerimi поблиže spoznavati se do zdaj še ni bilo prilike; posebno Slovakov, Lužičanov, Slovencev, Hrvatov, Srbov, Bolgarov in da bode ravno tako osredotočeno knjižotštvo v Krakovem, izdajajo se naj v kratkih obrokah knjižice, obsežajoče vseslovansko bibliografijo; želi se tudi, da se objavljajo izvirna dela na polji literature, zgodovine in jezikoznanstva slovanskih narodov“.

Ukrenilo se je še sicer to in ono, kar se tiče materialnih strani pisateljskega poklica; pa vendar se mi navedena resolucija zdi nekako program za prihodnje delovanje, in sicer zaradi tega zanimljiv program, ker so ga Poljaki postavili na dnevni red.

Veselim se mi mali narodi tega, da se začno večji zanimati za nas, ker na svetovnem poprišču ne moremo zvabiti pozornosti na se, in čestitamo našim bratom Poljakom, da so na tako uzorni način svoje slovesnosti obhajali; z resnobnim spoštovanjem so drugi narodi gledali na to in še najhujši njihov neprijatelj je moral reči ali si vsaj misliti „Hut ab!“.

—r.

Deželni zbor kranjski.

(V. seja dne 25. septembra.)

Galerije so polne občinstva. 34 poslancev je navzočih. Deželni glavar grof Thurn naznanil od c. kr. deželnega predsedništva došlo mu pismo, v katerem izjavlja grof Karol Lichtenberg, da je njegov brat Albert grof Lichtenberg, katerega pogreša poročilo verifikacijskega odseka na pooblastilo, že davno umrl, dasi ne pove kdaj. Pismo, akoravno pisano najvišje oblasti v kranjski deželi, kaže malo salonskega tona za aristokrata, kajti izrazi kakor „absurd“ itd., rabljeni o izjavi parlamentarne komisije, so pač malo umestni. Dopis se izroči verifikacijskemu odseku, da o njem poroča.

Izroči se mnogo prošenj. Omenjamo le važnejše in tiste, pri katerih smo razumeli, za kaj da gre. Pri tej priliki se mora reči, da se deželni zbor res obsipa s prošnjami, katerim je pot v prvej vrsti do deželnega odbora, kateremu se navadno tudi v rešitev izročajo. „Glasbena Matica“ prosi stanovanja v redutnem poslopju, da tam nadaljuje svoj brezplačni, prekornisti pouk; vodja g. R. Dolenc in adjunkt g. Lenarčič prosita remuneracije za poučevanje pri učiteljskem kurzu na Slapski deželni šoli; zveza kovaških mojstrov v Kropi, zadruga z neomejenim poroštvom, prosi 5000 gld. posojila za ustanovljenje in napredek zadruge; več občin prosi za preuredbo §§. 73. in 75. občinskega reda; druge občine za premembo §. 3. l. b) deželnega volilnega reda, da

vosek. Sicer pa nesem samo jaz bil zaljubljen v njo: vsi moški, ki so obiskovali njeno hišo, bili so nori na njo, — vse držala je privezane na verigi — pri svojih nogah. Veselilo jo je vzbujati zdaj nade, zdaj bojazni, sukati jih po svoji volji (to je imenovala pahati ljudi jednega v drugega) — a oni se jej neso ustavljali, radi so jej bili pokorni. V vsem njenem krepkem in lepem bitji bila je nekaka očarovalna zmes prekanjenosti in brezskrbnosti, umetnosti in navadnosti, mirnosti in razburjenosti; na vsem, kar je ona delala, plavala je neka čarobnost, v vsem kazala se je neka posebna igrajoča sila. Njen obraz se je vedno menjal, igral je tudi: izražal je skoraj ob enem porogljivost, zamišljenost in strah. Različna čuvstva, lahka in bistra, podila so se po njenih očeh in ustnih, kakor sence oblakov v solnčen in vetern dan.

Vsak njenih častilcev bil jej je potreben. Bje-lovzorov, katerega je imenovala „moja zver“, včasih pa tudi samo „moj“, — skočil bi bil za njo v ogenj; ker se ni mogel zanašati na svoje duševne prednosti, govoril je vedno, da jo bo vzel in črnil druge, da se le šalijo. Majdanov bil je potreben poetičnej

bi smele voliti v skupini mest in trgov; občini Preloka in Vinica ulagale upor proti volitvi deželnega poslanca; služniki deželnih uradov prosijo za stanovanja v deželnih hišah ali pa stanarino; gimnaziji v Kočevju in Rudolfovem prosite podpore za revne di-jake; učitelji Postojinskega okraja za službene do-klade; učitelji jednorazrednih šol za funkcijske do-klade; g. Schumi za podporo, da še nadaljuje izda-vanje „Archiva“; nekaj občin za uvedbo mitnic; ribiči Krakovskega in Trnovskega predmestja v Ljub-ljani za podporo, da se nakupijo raki za Ljubljano in bližnje vode in v iste uložijo, ker so popolnem izumrli; nekateri duhovniki, imen nesmo čuli, za vo-lilno pravico. Vse te prošnje izročijo se raznim odse-kom v poročanje, one za podporo finančnemu od-seku.

Dr. pl. Schrey in njegovi somišljeniki nemške strani, mej njimi tudi gosp. Braune iz Kočevja, interpelirajo deželno vladu, kdaj se izvede postava za odkup duhovenske bire, sklenjena v lanskem deželnem zboru po nemški večini. Interpelantje skli-jejo se na to, da je postava že dalje časa potrjena in da je že pol leta preteklo, odkar je državni zbor sklenil prostost koleka za vse v tej zadevi sklenjene pogodbe.

Deželni predsednik g. baron Winkler odgovori na interpelacijo, rekoč, da je v deželi, kakor je Kranjska, v tej zadevi jako mnogo težav, a da se bode vlada trudila v najbližjem času prirediti dotične razprave. Ta odgovor je menda zadovoljil nemške poslance, kajti baron Apfaltrern zaklical je, akoravno sam, „bravo!“.

Poslanec Klun predložil je samostalni predlog v podobi postavnega načrta: naj bi se § 28 občinskega reda in § 116 Ljubljanskega mestnega statuta predrugačila v toliko, da se ženitovanjske oglasnice ne izdajajo osobam, ki žive ob miloščini, od prosja-čenja in ki se slabo obnašajo, o katerih se sploh sme soditi, da ne bodo dobro skrbeli za svojo deco. Ako se komu odreče ženitovanjska oglasnica, naj se pritoži v 14 dneh na občinski odbor, potem na de-želni odbor. Predlog bode gospod predlagatelj v pri-hodnji seji utemeljeval.

Poslanec profesor Šuklje nasvetuje v imenu odseka za poročilo deželnega odbora, da se nekateri deli tega poročila izročijo finančnemu, drugi gospo-darskemu odseku, o ostalih pa da poroča za to navlaš izvoljeni odsek, čemur deželni zbor brez raz-govora pritrdi.

Poročilo deželnega odbora o tem, da se na-svetujejo trije, izmed katerih se ima jeden imenovati upravnikom tukajšnje prisilne delavnice, pravi, da se služba razpiše vsled smrti 29. marca 1883 umrlega dosedanjega oskrbnika g. Dragotina Tekavčiča. Za službo upravnika določena je letna plača z 1200 gl., prostim stanovanjem, z užitkom odstotkov fabriških dohodkov in s pravico do štirih petletnic. Oglasilo se je za službo petnajst prosilcev, izmed katerih bode moral deželni zbor c. kr. vladi nasvetovati tri.

strani njene duše; bil je precej hladen, kakor skoro vsi pisatelji, zagotavljal je vedno njej, morda tudi samemu sebi, da jo obožuje, opeval jo je v neskončnih pesnih in jih jej čital z nekakim nena-ravnim in iskrenim navdušenjem. Ona je čustvovala z njim in le malokdaj norčevala se je iz njega; a malo mu je verjela; ko se je naveličala njegovih zagotavljanj, ukazala mu je čitati Puškina, kakor je rekla, da se očisti zrak. Doktor Lušin, šaljiv in ciničen v besedah, poznal jo je najbolj izmed vseh — in ljubil jo je bolj kakor vsi, če tudi je za hrbtom zabavljajl čez njo. „Jaz sem koketka brez srca, jaz sem gledališke nravi,“ rekla mu je jeden-krat v mojej navzočnosti, — „a dobro! podajte mi roko, jaz bom vas zbodla, sramovali se boste pred tem mladim človekom; bolelo vas bo, pa ven-der se boste smejali, vi resnicoljubeč človek“. Lušin je zarudel, obrnil se je proč, ugriznil se v ustna, nazadnje jej je pa le pomolil roko. Ona ga je zbodla in zares začel se je smejati . . . in tudi ona se je smejala, zbodla ga je precej globoko ter gledala mu v oči, katere je zastonj obračal v stran.

(Dalje prih.)

Predlog se izroči finančnemu odseku, da o njem po-roča v tajnej seji.

Deželni glavar grof Thurn poroča deželnemu zboru sledeče:

Deželni odbor dejal je vsled zborovega sklepa dne 3. februarja t. l. št. 673 deželnega računo-vodjo gospoda Martina Ivanetiča na njegovo do-tično prošnjo v pokoj ter zaradi oddaje vsled tega izpraznjene službe razpisal predpisani natečaj štirih tednov. Dne 23. maja pa se je oddajala ta služba in bil je deželni računovodja z ozirom na sklep slavnega deželnega zbora tajne seje dne 9. julija l. 1880 z večino glasov definitivnim imenovan. Pod-pisani deželni glavar pa je ta sklep o definitiv-nem imenovanju deželnega računovodje na podlagi §. 21 instrukcije za opravlja kranjskega deželnega odbora, oziroma §. 42 deželnega reda, ustavil in po c. kr. deželnem predsedništvu Najvišjemu sklepu izročil.

Ker je torej po naznanilu c. kr. deželnega predsedništva z dne 12. septembra t. l. št. 2093/pr. Njegovo c. kr. Apostoljsko Veličanstvo z Najvišjim sklepom dne 31. avgusta l. 1883. ustavljenje nave-denega, definitivno oddajo službe deželnega računo-vodje zadevajočega sklepa na podlagi §. 42 dežel-nega reda potrditi blagovolilo, predloži se ta zadeva z vsemi dotičnimi prošnjami za službo in akti slav-nemu deželnemu zboru v daljno sklepanje.

Baron Apfaltrern zahteva, da se dotično Naj-višje cesarsko odločilo prebere in, ko se je to zgo-dilo, nasvetuje nekoliko iznenadjen, naj se izroči z izjavo gospoda deželnega glavarja grofa Thurna finančnemu odseku, čemur zbor pritrdi. (Konec prih.)

Deželni zbor goriški.

(Konec.)

Račun štipendijskega zaklada in zemljiško-odveznega zaklada za l. 1882 in proračun za l. 1884 se vzprejmeta brez ugovora. Da se pokrijejo stroški zemljiško-odveznega zaklada za l. 1884., določi se 9% naklade na vse izravne davke.

Za kanalizovanje Tržiške ravnine dovoli se 600 gld. Podeli se podpore različnim vseučilišni-kom in tehnikom po 50 in 80 gld.

Načrti postav za razdeljenje občinskih pašni-kov na Planini, v Gorenjih in Dolenjih Novakih so se vzprejeli nespremenjeni v prvem, drugem in tretjem branji.

Načrt o stavbenem redu za Goriško mesto, ki obsega 74 členov, se sprejme nespremenjen tudi v tretjem branji.

V osmej seji utemeljuje poslanec Kocijan-čič svoj predlog glede istočasne rubeži in cenitve premičnosti. Dr. J. Tonkli nasvetuje, naj se ta pred-log obravnava potom nujnosti že v tej seji, kar se odobri. Kocijančičev predlog bil je vzprejet.

Proračun zaklada za gozdorejo za leto 1882 in proračun za l. 1884 se vzprejme po nasvetih finanč-nega odseka, isto tako račun in proračun dotičnih let za deželno gluhonemnico. Poročilo o depozitih in tujih denarjih, ki se hranijo v deželni blagajnici, se odobri.

V imenu finančnega odseka stavi dr. J. Tonkli o glavnem računskem sklepu nasvet, naj deželni zbor odobri presežek proračuna za l. 1882 v visokosti 27.000 gld. in naj potrdi glavni računski sklep tega zaklada. Temu ugovarja dr. Maurovich, češ, da ra-čun je zmešan, nerazumljiv itd. Dr. Pajer mu od-govarja, da nerazumljivost računa ima svoj vzrok lahko v računu samem, ali pa v onem človeku, ki računa ne razume. Račun je sestavljen isto tako, kakor prejšnja leta, ko je dr. M. račun odobral. Po nasvetu poročevalčevem bil je končno račun vzprejet nespremenjen z veliko večino glasov.

Del Torre-jev nasvet, vsled katerega se naro-čuje deželnemu odboru, da podpira peticojo občin Červinjanskega okraja pri visokem c. kr. minister-stvu v namen, da se ima glede poškodovanja po trtni bolezni „peronospora viticola“ ravnati po istih določbah, po kakeršnih se odpuščajo davki vsled ele-mentarnih nezdod, vzprejme se jednoglasno.

Načrti postav o razdelitvi pašnikov pri S. To-maži, dalje o razdelitvi občinskih pašnikov Volčan-

skih, Čiginskih in Kozarskih vzprejeli so se jednoglasno tudi v tretjem branji, potem ko ni obveljal g. Povšetov nasvet, da bi sedanji lastniki ne smeli izsekavati sadnega drevja, temveč prepuščati ga prihodnjim proti primerni odškodnini.

Konečno nasvetuje dr. Rojic: „Naroča se deželni odbor, da v administrativnem, ekonomičnem in zdravstvenem oziru natančno in do dna pretehta razmere naših bolnišnic in bolnišnično vprašanje sploh, da zasliši o tem tudi doktorje zdravništva in da poroča o tem v prihodnji sesiji.“ Predlog bil je v utemeljevanje stavljen na dnevni red 9. seje.

V 9. seji, katera je bila 21. t. m. zjutraj ob 10. uri, naročilo se je najprej deželni odbor, da izdela načrt stavbene postave za občine ter da ga predloži v prihodnji sesiji. Vlada zastopnik odgovoril je na g. Kovačičevo interpelacijo. Dr. Rojic je utemeljeval svoj predlog glede bolnišničnega vprašanja. Locatellijev predlog o znižanju plač deželnih odborikov od 1200 gld. na 600 gld. se zavrže. Mej skladovne ceste so bile vzprejete one iz Cerknega, iz Podbrda in iz Štorij na Kranjsko, ter ona iz Šmartna do Prevalij v Brdih. Odloči se 100 gld. kot štipendij za povzdigo izdelovanja čipk.

Istega dne ob 4. uri bila je 10. in zadnja seja. V tej seji je bila deloma pretrgana ona mirnost, po kateri se odlikuje zasedovanje goriškega deželnega zbora že več let. Na dnevnem redu bilo je poročilo peticijskega odseka o vseh nerešenih peticijah, poročilo postavnega odseka in deželni proračun za l. 1884.

Vsi predlogi so bili jednoglasno vzprejeti, isto tako tudi proračun za l. 1884. Toda opomniti je, da se je pokazala za kulisami velika razlika mnenj mej Italijani in Slovenci. Pri točki „deželne ceste“ zahtevali so Italijani za svoje potrebe okoli 5000 gl., Slovenci 11.000 gld.; a Lahbi neso hoteli dovoliti več, nego 5000 in toliko gld. češ, da oni plačujejo primeroma več davkov, nego Slovenci. Pri tem ne pomislijo, da ceste, katere se po slovenskih krajih zidajo, tudi Lahom, posebno pa mestu mnogo koristijo. Sicer pa je račun o plačevanju davkov, kakor ga je tukajšnji „Corriere“ objavil, jednostransk, kajti tam se prištevajo vsi davki Lahom, kar jih je v Gradiščanskem okraju, dasi je ondu mnogo Slovencev, isto tako je mesto Gorica in okolica povse italijanska po onih računih, kar je napačno, itd. itd. Dr. Tonkli je na podlagi neovrgljivih dat dokazal neopravičenost postopanja italijanskih poslancev, katerim pripada vsa odgovornost za nasledke, ki se iz tacega postopanja lahko izcimijo, ter je pojasnil njih namene. Povišanje užitnine za 20%, t. j. niti celega pol solda na liter vina in piva ali kilogram mesa, bi odstranila deficit in pokrila vse one stroške, kateri so se začetkom preliminarili. Slovenci pa nečejo in ne morejo vzprejeti nov projekt, da bi se dežela zadolžila za 200.000 gld., za katere bi morala v 30 letih okoli 420.000 gld. plačati.

Po daljši razpravi je bila vzprejeta ta točka proračuna, v kateri figurira 150 gld. za ceste na vsem Primorskem.

Pri točki „deželni kmetijski šoli“ spodtikal se je dr. Maurovich toliko ob stroških, kakor tudi ob dualistični uravnavi teh zavodov. Glede stroškov opomni poročevalec dr. Tonkli, da kapital izdan za ta zavoda, donaša počasno ali gotovo velike obresti. Gospodje na levi (Italijani) imajo vedno napredek na jeziku, a kdor hoče napredek, naj tudi privoli sredstva za napredek. Da je šola v dva oddelka razcepljena, je naravno, ker slovenski dijaki se ne morejo na podlagi italijanščine, italijanski pa ne na podlagi slovenščine poučevati, kajti jedni in drugi neso družega deželnega jezika zmožni. Še manj pa je mogoče, vse dijake poučevati v nemščini. Dokler je bila šola pod jednim vodstvom, požrla je deželi čez 200.000 gl. brez najmanjšega dobička, denar se je takrat le zamaetaval. Naši kmetje so takrat mimogrede o kmetijski šoli govorili: „Tukaj se lahko učimo, kako se posestvo ne sme obdelovati, ako hočemo kaj od njega dobiti.“ Tudi ta točka in vse druge proračuna so bile potem z veliko večino glasov vzprejete.

Deželni glavar je zaključil potem sesijo v italijanskem jeziku ter pozval poslance, da zakličejo cesarju trikratni „evviva“.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 26. septembra.

Mnogo pozornosti vzbuja v Trstu pripor izdatelja in odgovornega urednika iredentovskega lista „L' Indipendente“, H. Jurettiga, kateri se bode imel zagovarjati za celo vrsto zaplenjenih, Avstriji sovražnih člankov ter veleizdajstva. Preiskovanje njegovega stanovanja pa in celo života kaže na to, da je imelo sodišče tudi še kak drug povod k takemu seganju v domače zadeve Indipendentove. „N. Fr. Presse“, katera z veseljem poroča, da se je osnovalni odbor italijanske „Società politica“ v Poreču zjedini o pravih družtv, ki bode imelo namen učvrščati italijanski živelj nasproti slovenskemu prvotnemu stanovništvu, ona „Pr.“ se zelo boji, da bi ta sodnijski čin proti Jurettigu ne pomenil odvažnega koraka k odločnemu postopanju vlade nasproti veleizdajski iredenti. — Mestni zastopnik ter jeden iz vodij iredentovcev, Veneziani, ob jednem predsednik „Ginnastike“, odložil je svoj mandat, ker mu je mestni zbor premalo energično postopal.

V nedeljo se je v českem Liebochu na jezikovnej meji odkril spomenik zaslužnemu českemu domoljubi in osnovatelju pisateljskega društva „Svator“, dekanu Čermaku, pri kateri slavnosti je prisustvovalo česko in nemško občinstvo v lepej složnosti. Slavnostni govornik dr. Rieger spregovoril je tudi nekaj nemških besedij, s katerimi je pozdravil navzočne Nemce, hoteče počastiti spomin pokojnika. „Le v duhu ranjkega Čermaka naj bi mi vsi razumevali razmerje obeh narodnostij ter imeli v spominu, da je po božiem sklepu dvema narodoma prisojeno skupno živeti v tej krasnej deželi ter da nam bode le tedaj dobro šlo, ako obojestransko spustujemo duševne interese obeh narodov in se jednako zavzímamo za obojen prospeh.“ — Riegerju so ob tej priliki Čehi kakor tudi Nemci napravljali mnogo ovacij.

Predvčeraj čital se je v gališkem deželni zboru predlog Wrotnowskega, po katerem naj bi se v vsakem okraju z lastnim jamstvom osnovala posojilnica in hranilnica. Vsi posojilni zakladi, ki se nahajajo zdaj v upravitelstvu občin in ki znašajo po vsej Galiciji vkupe okoli 5 milijonov, naj bi se uporabili za glavnicu takim posojilnicam. Ti novi kreditni zavodi naj bi bile nekake podružnice deželne banke, za katero jamči dežela. (Wrotnowski je prvi nje vodja.) — Računski sklep zemljiško-odveznega zaklada za l. 1882. izroči se budgetnemu odseku in na to se vzprejme po juridičnem odseku nasvetovana neznatna teritorialna sprememba dežele. Konečno se prečita predlog Romanowiczjev in tovarišev za konvertiranje ostalega zemljiško odveznega dolga v posojilo, plačilno v 40erih letnih obrokih.

Predsednik hrvatskega sabora in državni poslanec, Krešić, javil je pismeno ministru-prvomestniku Tiszi, da se toliko časa ne bode udeleževal zborovanj ogerskega državnega sabora, dokler se na Hrvatskem ne bodo zopet uvedle ustavne razmere. Temu vzgledu, s katerim bi bila torej inavgurirana abstinenčna politika Hrvatov, bode baje sledilo mnogo drugih hrvatskih poslancev.

Vnanje države.

Črnogorska komisija za ureditev mej, obstoječa iz vojnega ministra Plamenca, brigadirja Popovića in tajnika Bakića, odpravila se je na svoje poslovanje.

Izmej 44 srbskih skupščinarjev, katere je imenoval kralj za triletno dobo 1883—85, jih je samo osem višjih uradnikov in neodstavljenih sodnikov, vsi drugi so ali imenitnejši trgovci, odvetniki, ali pa drugače neodvisni močje iz Belgrada in z dežele. Predvčeraj je bil v Belgradu shod radikalcev, katerega se je udeležilo več stotin oseb. — Kralj Milan dospe danes v svojo prestolnico, kjer bode našel dovolj zmešnjav. Skupščini se bode predložila jedino le železniška konvencija; ako jo vzprejme, bode baje Piročanac po tem izrednem zasedanju iskal dotike in sporazumljenja z radikali. Ako pa skupščina konvencijo zavrže, bode premier razpisal nove volitve ter skoro gotovo z velikim pritiskom skušal korigirati mišljenje ljudstva. — Uradni list priobčuje naredbo finančnega ministra, s katero se iz službe odpuščajo vsi uradniki tega oddelka, kateri so opozicijsalno glasovali. Jednako so sklenili postopati tudi vsi drugi ministri, razen vojniškega.

Dočim drugi ruski listi nenadno spremembo bolgarske politike jemljó nekako resignirano ter zagotavljajo, da je Rusija z njo zadovoljna ter da

se ne bode umešavala v bolgarske zadeve, je pa „Journal de St. Pétersbourg“ vse drugačnih mislij. Rečeni list piše mej drugim: „Novo bolgarsko ministerstvo daje v kratkem pričakovati nejedinstvij in sukobov, zatorej so ruski generali z dovoljenjem carjevim preje odstopili in neso hoteli biti članovi takega kabineta. Rusija se preveč zanima za usodo Bolgarije, da bi ravnodušno zrla v oči bodočim dogodkom. Rusiji je nemogoče mirno gledati nove izkušnje, ki so se naložile Bolgariji.“ —

Dopisi.

Iz Ljubljane 25. septembra. [Izv. dop.]

Minulo je že šestnajst let, odkar se je ustanovilo v Ljubljani „Slovensko dramatično društvo“. Človeku, poznajočemu naše okoliščnosti, zdelo se ne bode čudno, da to društvo doslej ni storilo, kakor si je iz prva zapisalo na svojo zastavo, ako tudi lahko z mirno vestjo ponosno pogleda na svoje dozdanje delo. Lepa vrsta dramatičnih proizvodov se je že preložilo na slovenski jezik in sestavila so se tudi izvirna dela, katerih pisatelji imajo zaslužen pošteno ime v književnosti slovenski. Žal, da vsem imovitim slovenskim rodoljubom ni to društvo tako pri srci, kakor bi jim imelo biti! Iz zanesljivega vira vemo, da zdaj jedva polovica družabnikov plačuje svojo skromno letnino! Tožna prikazen! Pričela se je nemška gledališka „saison“ v slovenski Ljubljani. Naše „dramatično društvo“ je lani brez vsakeršne pomoči pokazalo, da še živi. O tem gre največja zasluga „dramatičnega društva“ blagajniku gospodu dr. Jos. Staretu, ki se je dokaj trudil, pokazati svetu, da še nismo zaspali, kakor želé mnogi tuji in domači naši nasprotniki. Toda vsak boj na „svojo rôko“ utruja človeka, ako mu ne dojde pomoč. Zato je baje da gosp. dr. Starè sklenil, da se odpove svojemu delu pri „dramatičnem društvu“, kateremu posvečuje vse svoje vrle moči. Če tudi vzamemo, da je to gosp. dr. Starè ukrenil v kaki uri nejevolje, vendar nikakor ne moremo verjeti, da bi se on baš sedaj odpovedal svojemu izredno pohvalno priznanemu in neumornemu delovanju, ko utegne morebiti „dramatičnemu društvu“ zasvetiti zvezda lepše bodočnosti. Ne dvojimo, da je mej nami mnogo inteligentnih in požrtovalnih mož, a dr. Starèta ne bi lahko kdo namestil. Zatorej upamo, da merodajni gospodje store svojo dolžnost na vsako stran — v prospeh dramatičnega slovenski.

X. V. Vač pri Litiji 23. sept. [Izv. dop.] V zadnjem dopisu od tod brala se je vesela vest, da se je naše ljudstvo toliko prebudilo, da je bilo mogoče ustanoviti tukaj v našem oddaljenem gorskem trgu bralno društvo. Danes je veselje videti, s kako marljivostjo poprijema občinstvo za časopise in kako čita z veseljem, in upati je, da bo naše mlado društvo z časom mnogo dobrega obrodilo.

Ustanovitev bralnega društva pa je bila s takojšnjimi pripomočki možna le neutrudljivemu duhovniku g. Josipu Romè-tu. A žal, po kratkem obstanku društva moramo v naši zgodovinski knjigi zabeležiti prav žalostno dogodbo. G. Josip Romè, ustanovitelj in duša društva, moral je po tako kratkem obstanku zapustiti naš trg, zapustiti svoje prekoristno delovanje in se preseliti daleč tja doli na Dolenjsko. Kdor je poznal marljivo delovanje, prijaznost in naklonjenost odišlega gospoda, umel bode žalovanje vse občine, oziroma vse fare. Koliko koristnega bi bil odišli gospod v društvenem oziru in sploh v probujo našega ljudstva tu mogel še storiti! V imenu vseh tukajšnjih njegovih častilcev naj mu torej tu še jedenkrat k slovesu zakličem: Srečni bodite, blagi gospod, na svojem novem kraju, delujte tudi tam v jednem duhu, kot ste tu. Zagotovljeni bodite naše iskrene hvaležnosti za blago delovanje, za vašo prijaznost in vaše pouke. Ostane nam tudi na novem kraju in sploh vedno i v bodočnosti naklonjeni. Torej še jedenkrat z Bogom!

Kolbe.

Iz Horjula 24. septembra. [Izv. dopis.]

Včeraj dopoldne ob 1/2 10. uri obiskala je našo vas huda ura z gromom in treskom, in žalibog ne brez nesreče, ker je strela udarila v hišo na južni strani vasi, ki je pogorela do tal. Tudi staro ženico po-

škodovala je tako, da je danes zjutraj umrla. Prostovoljna požarna bramba bila je takoj pri ognji; obnašala se je prav hrabro ter z velikim trdom prav hitro ustavila ogenj. Ker so hiše prav blizu druga za drugo, bi se bila prav lahko kaka bližnja hšia unela, in ker je tudi sapa ognjene utrinke nosila po bližnjih hišah, bila je velika nevarnost za vas.

Velika hvala gre tedaj ognjebrancem, da se ogenj ni naprej razširil in gotovo si je to društvo zaslužilo, da bi mu zavarovalnice naklonile izdatno podporo, kajti ko bi se bil ogenj naprej razširil, morale bi zavarovalne banke plačevati velike odškodnine. Pogorelcu je veliko škode, ker ni bil zavarovan. Ta nesreča naj bi napotila vsacega, ki še ni zavarovan, da to hitro stori, da tudi on ne bode tako nesrečen.

J. Š.

Domače stvari.

— (Učitelji in učiteljice Ljubljanskih mestnih ljudskih šol) pod vodstvom g. ravnatelja And. Praprotnika čestitali so v nedeljo 23. t. m. dopoldne županu g. Grasselli-ju na odlikovanji z redom železne krone 3. vrste.

— (Slapska šola.) Deželni zbor je v večerajšnji seji potrdil proračun za Slapsko šolo in sklenil, da se deželne ustanove začasno od osem dozdnjih na deset pomnože. Razpisane bodo tedaj za letos mesto dveh štiri ustanove, na kar opozarjamo naše kmetovalce, zlasti v vinorodnih krajih. Naj ne zamudé ponujene jim prilike ter se naj oglašé za svoje sinove, da bodo vzprejeti v ta prekoristni učni zavod. Ker se sem ter tja še krivo misli, da se vzprejemajo v šolo z deželnimi ustanovi le učenci z dokazom revnosti, bodi še jedenkrat povedano, da, kakor se jasno glasi v razglasu deželnega odbora, imajo prednost taki kmetski sinovi, od katerih je pričakovati, da bodo pozneje na domačem gruntu ostali in z umnim obdelovanjem svojih posestev dober vzgled dajali vsej okolici. Tedaj prošnjam ni treba prilagati nikacega dokaza ubožnosti.

— (Družba sv. Mohorja) tiskala je letos svoje knjige vsako v 28.390 izvodih. Število udov je narastlo v Krške škofiji za 219, v Goriškej za 1070, v Lavantinskej za 1139, v Ljubljanskej za 1133, v Tržaškej za 160.

— (Tri lepe tržne lope) sezidalo je vodstvo semenišča na mesto prejšnjih drvarnic, ki so bile na proti škofiji obrnjeni strani poslopja. Tržne lope zgotovljene so v prav ličnem slogu, in prostor za sv. Nikolaja cerkvijo je zdaj prav lep, posebnost, ker je tudi mestni magistrat popravil tlak in uredil odtok vode.

— (Zelje) se je letos v Ljubljanskej okolici prav dobro obneslo, manj pa na barji. Naši zeljarji v Krakovem in v Trnovem kupujejo 100 lepih glav po 3 gld., 100 manj lepih po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 80 kr. Povsod se zelje pridno reže in kisa ter v sodčkih dan na dan pošilja v Trst in na Reko, odtod pa preko morja posebno v Egipt.

— (Stransko progo Spielfeld-Radgona) zgradila bode južna železnica, ker je krajni zastop v Radgoni razsvojitev zemljišč in poslopij na lastne stroške prevzel.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. septembra. Cesarjevo ročno pismo feldzeugmeistru Kuhnu čestita najtopleje povodom petdesetletnice njegovega službovanja. Istim povodom podelil je cesar feldmarschal-lieutenantu Knebelu značaj feldzeugmeistra z izrazom Najvišjega zadovoljstva.

Tujci:

dne 25. septembra.

Pri Slonu: Beweis z Dunaja. — Klein iz Buda-pešte. — Kasper iz Ptuja.

Pri Malici: Breitner, Angermeier z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Dolžan iz Gradca. — Erb iz Landecka.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armieč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. sept.	7. zjutraj	737.36 mm.	+ 10.2° C	sl. vzh.	obl.	0.1 mm.
	2. pop.	736.02 mm.	+ 16.1° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	736.96 mm.	+ 12.6° C	sl. jvz.	obl.	

Srednja temperatura + 13.0°, za 0.9° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. septembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	36
Ječmen	4	39
Oves,	2	76
Ajda,	4	71
Proso,	4	71
Koruz,	5	40
Leča	8	50
Grah	8	50
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	80
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	74
„ poven,	—	78
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	21/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	58
Svinjsko	—	54
Košturnovo	—	32
Kokoš	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	96
Slama,	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	6	60
„ mehka, „ „	4	30

Dunajska borza

dné 26. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	30	kr.
Srebrna renta	78	70	„
Zlata renta	100	40	„
5% marčna renta	92	85	„
Akcije narodne banke	837	—	„
Kreditne akcije	291	60	„
London	119	85	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	51	„
C. kr. cekini	5	70	„
Nemške marke	58	60	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	15	„
Ogrska zlata renta 6%	119	40	„
„ „ 4%	87	35	„
„ papirna renta 5%	86	10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	„
Kreditne srečke	100 gld.	168	50
Rudolfove srečke	10	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	108	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—	„

Zahvala.

Za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu moje nepozabljive hčere

GABRIJELE,

kakor tudi za darovane lepe vence izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

(625)

Jakob Babnik.

Jaz kupujem raznovrstne

suhe orehove plohe,

potem zdrave orehove herklje (hlode) od 18" naprej, javorjeve pa od 15" naprej.

Plačujem jih dobro. Prodajalci naj se mi naznanijo pod adreso

(115—5)

Karl Hofbauer,

fournierfabrika v Tržiču na Gorenjskem.

K o m i

specerijske stroke, lepega obnašanja, dober govornik in priden prodajalec, najmanj 23 let in ne čez 27 let star, vsprejme se pri

M. Berdajs-u
v Mariboru.

(621—2)

Št. 5803.

(617—2)

Razglas

o oddaji štirih deželnih ustanov in več mest za plačujoče učence na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu pri Vipavi.

Na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu pri Vipavi z dveletnim poukom izpraznene so za prihodnje šolsko leto 1883/84, ki se prične dné 1. novembra 1883., štiri deželne ustanove.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja in ki so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo takšni kmetski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali. Z ustanovami sprejeti učenci dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbeti.

V šolo sprejmejo se tudi plačujoči učenci, kateri plačujejo po 33 do 50 kr. na dan za hrano in stanovanje in po 20 gld. šolnine na leto.

Vsak prošnik naj lastnoročno slovenski pisano prošnjo

do dné 8. oktobra 1883.

če mogoče osebno izroči vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu.

Prošnjam je dodati rojstni list ter spričevala o čvrstem zdravju, lepem vedenju ter o dovršeni ljudski šoli, oziroma srednje šole, ako je prošnik že v srednjih šolah. Prošniki za plačujoča mesta morajo priložiti primeren protipis vzdržavanja od strani starišev, oziroma jeroba.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 18. septembra 1883.

Deželni glavar: Thurn.

Umetne

(234—45)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Vrelec kronprincesinje Štefanije

Krondorfske slatine.

Od zdravniških kapacitet za svojo izredno zdravilno moč pri boleznih v želodcu, na plučah in v grlu pripoznan kot najboljša slatina na kontinentu.

V velikih Bordaux-steklenicah po 24 kr.

prodaje samo

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“, na Dunajskej cesti, v Ljubljani. (277—7)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil M. Maloverh. Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.
II. zvezek, ki obsega: Erasm Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.
III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja . . . 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.
VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revère, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.
Za vseh 5 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.